

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

شاعر: زنده یاد "داوود سرمد"
ویراستاری و ارسال از: احمد پوپل
۰۱ اکتوبر ۲۰۲۱

زنده یاد داوود سرمد

اشعار زنده یاد «داوود سرمد»

(۲۹)

ریگ های مرده

ای رهروان خسته که در کوچه های شب
عمری دویده اید
اما هزار حیف که با یک جهان تلاش
یک برق رهنما
روشن نکرده اید
و اکنون نفس زنان
از پا نشسته اید
ای اشکهای آبله پای جست و جو

کاین گونه بینوا
 در خاکدانِ تیره غمگین یاسِ پوچ
 با چشمهای پُر شده از نفرتِ سَراب
 چون داغِ نا امیدی دلها نشسته اید
 ای لاله های خشک که در دشتِ سینه داغ
 پژمرده، تشنه لب
 در انتظارِ آب
 تک تک، جدا جدا
 تنها نشسته اید
 ای ریگهای مرده تنبل که سر گران
 در ساحلِ خُنْکَزده خشکِ دیر خواب
 با چشمهای خیره به دریا نشسته اید
 ای قلبهای یخزده بی تپش که سرد
 در گورِ سینه ها
 خاموش و بی جواب
 در سایه تَوَهُم و سودا نشسته اید
 بیهوده خفته اید
 بیجا نشسته اید
 چون زندگی تپیدن و پیکار کردن است
 این گونه دیر خفتن تان عین مردن است
 ای دشمنانِ تیرگی شب که بیصدا
 در بسترِ سکوت
 بادیده های دوخته بر راه آفتاب
 در انتظارِ مژده فردا نشسته اید
 فردا نمی رسد فردا نمی رسد
 تا آن زمان که در شبِ یلدا نشسته اید
 باید به پا شوید
 خواهید اگر به کشور صبح صفا رسید
 باید به پا شوید
 از شهرِ دیر خفتن از پا نشستگان
 با مرزِ آتشین تپیدن جدا شوید!!!

کابل حوت ۱۳۵۲ خورشیدی